

Lup. 81.

1.

Jag hörd ofta talas om Anders Hansson
i Fåglarens häls då han lefde och senare
hur han botade väder folk och kreaturs och
Fellkättskaffade förhållningarna så han
ansågs av en hel del folk här i trakten som
en klak gubbe. Hans grammar deraf var
inte mycket på hans klakhet.

Han talat med några som sålde honom. Det
var inte alls tvungen att den sjuke sjelf kom
dit. Det gick lika bra om någon anhörig kom,
men han måste då ha något kläderplagg med
sig som Fellkätts den sjuke kan Fittade på
detta och kunde då säga vad sjukdomen var
och ordinaera då medicin som i de flesta fall
bestod av örter men ofta någon sak från
apoteket eller utth också något som fanns i
hemmet brännvin eller dylikt.

Han begärde ~~inte~~ aldrig någon betalning
de fick ge lite som de ville 50 öre var han
nöjd med. Det var endast vänder och Fospar
som sätte Anders Hansson. Prästen och
skollärare vare nog mer upplysta för att anlita
klaka gubbar.

Var han fått sina kunnigheter ifrån her jag ej
lyckats få reda på.

Han hade förut sagt att när han dog skulle en
naturkatastrof inträffa hans dag juldagsnatten
1902 den natt som stormen härjade hemskt.
Här i trakterna.

En hans dotter även hon läkekunnig ansågs ej
vara så klok som fadern. Men hon är död för
en del år sedan.

ACC. N:R M. 12055:3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Några historier om Anders Hansson.
En man kom till honom i ett ärende för sin
granne Denne hade skickat ett litet brännvin
(1/3 liter) med till den kloke; men som han själv
var glad för brännvin gånge han flaskan i en
en burke nära den klokes gård och tänkte själv
behålla brännvinet men se de gick inte.

Nå manns framfört ett ärende såde ~~Anders~~
Hansson jag säger ingenting förrän Ni hämtat
det Ni gånge i burken derborta i backen
Mannen måste då gå efter brännvinflaskan sedan
fick han utäbbat ärendet och återvända hem.

—
3.

En annan historia.

En smickare var bliven betulen på några redskap
och sålde därför upp Stures Hansson för att få
sina redskap igen. Den kloke talade anf vem som
hott dem och på så sätt kunde han få dem igen
Hans betalte dö den kloke en bra slant.

Da sa de derre ja nu skall jag göra så folk
skall inte kunna stjåla från dig.

Var det någon som stal från honom sedan kom
han alltid själfrant tillbaka med det stulna.